

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iosephi Mariae Svaresii, Episcopi Vasionensis, Praenestes
Antiqvae Libri Dvo**

Suarès, Joseph Marie

Romae, 1655

De S. Herundine, deque miraculis in Monasterio S. Petri Pr[a]enest[a]e
patratis. 8

urn:nbn:de:hbz:466:1-11894

coram Sanctissimo Petri Corpore Romæ habita anno XIII. Imperij Mauritiij Augusti, quem putat à Christo nato DXCVI. Onuphrius Panuinius, at Coriolanus DXCV. die V. Iulij Indictione XIII. quæquæ inserta, & repetita est in Epistolis ipsius Sancti Gregorij, qui de istius Proculi fortassis absentia, seu negligentia, deque Emolitana Ecclesia eius in territorio vendicata conqueritur in epistolis ad Saurinum Subdiaconum Regionarium.

ep. 89. l. 4. &
in ep. calce.

ep. 29. & 30.
lib. 11. Reg.
indict. 6.

*De Sancta Herundine, deque miraculis
in Monasterio Sancti Petri Præn-
estæ patratis.*

CAPVT VIII.

T RIBVS illis Sæculis IV. V. & VI. quàm vberes fructus protulerit Christiana Religio Prænestæ, vel hinc arguitur, quod in eius territorio fundi, possessionesque variæ à Constantino Augusto, tum à Sixto Tertio Pontifice Maximo, quæ titulo Sancti Siluestri, quæ Basilicæ Liberianæ fuerint adsignatæ, vt superiùs memoravi. Constantinus præterea inter alia obtulit Sancto Fonti in Lateranensè Basilica donum Massæ Festi Præpositi Sacri Cubiculi in territorio Prænestino præstantis solidos trecentos anno Christi ortus CCCXXIV. vt ex Anastasio tradit Cardinalis Baronius. Erat & patrimonium S. R. E. vti liquet ex Epistola Pelagij: sed & Christianæ Fidei progressus colligitur, quod Herundo magnis virtutibus pollens suprâ Prænestinos

in Annal. ec.
clef.

T 2 mon-

Dialog. 1.4.
c. 15. & Ho-
mii. 40. in
Euangel.

montes Eremiticam vitam duxisse fertur, cuius discipula Redempta in sanctimoniali habitu constituta anus iuxta Beate Marię semper Virginis Ecclesiam in Vrbe manebat, anno scilicet reparatę Salutis DLXX. magistraque fuit Romule, quam mirabili luce coelitus illustratam ę vita discessisse Sanctus Gregorius Magnus enarrat. Harum Trium Virginum ossa in Sancti Laurentij Tiburi recondita olim tribus in altaribus, nunc tribus in arculis coluntur, vt coram vidi, & hæc Inscriptio docet, quam suis cum nauis, & cum squama sæculi Latinam linguam corrumpentis intexo exscriptam Tiburi, vbi legitur.

agnato suo.

ligaciter.

varijs.

fortę coro-
nas.

✠ *Attendite lumen cuncti, qui cernitis banc Fulbi domum, quam sarcire curauit Egreg. P. Magister militum, cultor Ecclesiarum, & largitor pauperum eò magis seuum tempus transferat, quod huius vetusta fabrica casu ruitura multis esse videbatur; nunc ea facit Vigil P. cum hac natos suos pro redimendis facinoribus suis, seu & pro anima coniugis sue Agathe sacaciter amphiavit à solo vsque ad summum, & picturis varijs decorauit. Itaque obnixè queso. O Christe; & Genitrix Virgo, simulque Beate Paule vas electionis, socijque Tui Romula, Redempta, Erundoque, quarum Corpora recondere in tribus sacris altaribus studuit, vt suscipere dignemini hoc exiguum munus, quod ad vtilitatem Templi exhibuit, id est Patenam, Calicem, Cortinas, Candelabra, Thuribulum, Cantbara ex argento, Canistrum ex ære, Vestes, Cortinas, Codices, Imagines, tribus cum Signaculis ad resonandum laudem Dei, quę super camera istius templi statuerę feci. Casas vero fundum Valuiianum, simulq; Vineam in Laureto, & silua, & in Baruatiana Petia de terra, & Clausuram, Pergulasque vnā, & in prata*
pra-

pratum. Si quis de his donis, quæ ego offerre curavi, aliquid suptrahere presumpserit, siue Episcopus, siue magna, paruaque persona heredes meos in sua teneat potestate. nunc autem qui aliquod temerari eorum praestiterit, sit illi alienum Regnum Dei, & à trecentorum decem VIII. Patrum, sententia seu Decreto, anathematis vinculo subiaceat, & cum Iuda traditore Domini partem omnem habeat. Felices, qui hic ingressuri estis, pro me (quæso) orate, & gaudere temporibus multis donet Dominus ut hic celere mente deprecari eum valeatis. M.... Amen. Factum temporibus Domini Gregorij Quarti Papæ Roma per Indictiõ. III. siue, vt putauit Marinus Farina anno Christi DCCCXXX. Certè nisi Christiani fuissent Prænestini, illorum in territorio constituti fundi, possessiones, & patrimonia, qui potuissent ab Imperatoribus, & Pontificibus vtiliter adtribui Ecclesijs? Etenim si Coloni, vtque tunc vocitabant, Massarij, & Censiti, Pagani siue Idololatræ existissent, nec ex fide rura excoluissent, neque pensiones vel census Clericis persoluissent, imò detrectassent illorum dominium. Labet hic paulò nitidiora Sancti Gregorij Magni verba è Dialogis eius appingere. Prænestina Vrbi mons præminet, in quo Beati Petri Apostoli Monasterium situm est viro- rum Dei, quorum relatione adhuc in Monasterio positus (inquit eximius Doctor) audisse me contigit magnum hoc, quod narro miraculum, quod eiusdem Monasterij Monachi nosse se testabantur. In eo namque Monasterio fuit pater vite venerabilis, qui quondam Monachum nutriens vsque ad reuerendos prouexit mores, eumque cum in timore Domini videret excreuisse in eodem sibi Monasterio tunc Presbyterum fecit ordinari, cui post ordinationem suam, quia non longè
abes-

abisset eius exitus per reuelationem indicatus est. A predicto autem patre Monasterij petijt, quatenus ei concederet ut sibi sepulcrum pararet, cui ille respondit, ante Te quidem ego moriturus sum, sed tamen vade, & sicut vis prepara sepulcrum Tuum; recessit igitur, & preparauit, cum non post multos dies senex pater febre praeventus ad extrema peruenit, atque assistenti Presbytero iussit dicens, in Tuo sepulcro pone me, cumque ille diceret. scis quia ego modò Te sequuturus sum, utrosque capere non potest. Abbas protinùs respondit dicens. Ita fac, ut dixi, quia sepulcrum Tuum ambos nos capit. defunctus itaque est, atque in sepulcro eodem, quod sibi Presbyter parauerat, positus, mox quoque, & Presbyterum corporis languor sequutus est, quo languore crescente citiùs Presbyter vitam finiuit, cumque ad sepulcrum, quod sibi ipse parauerat, corpus illius fuisset à fratribus deportatum aperto eodem sepulcro viderunt omnes, qui aderant, locum non esse, ubi poni potuisset, quia corpus patris Monasterij, quod illic antea positum fuerat, omne illud sepulcrum tenebat, cumque fratres, qui Presbyteri corpus detulerant, factam sibi sepeliendi difficultatem viderent, vnus eorum exclamauit dicens! O pater ubi est quod dixisti, quia sepulcrum istud ambos vos caperet, ad cuius vocem subito cunctis videntibus Abbatis corpus, quod illic antè positum fuerat, & supinum iacebat, sese vertit in latere, & vacan-tem sepulcri locum ad sepeliendum Presbyteri corpus praebuit, & quia utrosque locus ille caperet, sicut viuus promiserat, mortuus impleuit. Haftenùs Sanctus Gregorius, qui hoc apud Praenestina Vrbem in Beati Petri Monasterio gestum repetit, in eoque se diuersatum initio narrationis satis innuit, vnde patet illi Monasterio Abbatem praefuisse vitæ vera-

nera.

nerabilis, ac Monachos in eo habitasse, è quibus ille, qui ad reuerendos mores prouectus fuerat, Presbyter ordinatus sit. Regulam siue institutum Sancti Benedicti professos eos crediderim, quando illud tunc præcipuè vigeat in Italia, numerum Presbyterorum succreuisse, illisque Præfectum Archipresbyterum docet Inscriptio ante decennium in Ecclesia ipsa Beati Petri reperta incisa lapidi, qui tumulis impositus, & obuersus iacebat, illam, vt exscripsi, repræsentò.

ARC PBR GG.

PBR RICCARDVS.

PBR BON' HO.

PBR AMDRIC'.

PBR NYCOLAVS.

BEN. DIACALBT' D.

Presbyteris additi sunt, & Diaconi: characteres videntur esse posterioris aui, & ad nonum, seu decimum sæculum eos facillè referrem.

De